

Det er derfor ikke i strid med loven, men tværtimod i overensstemmelse med aktive-ringsreglerne og intentionerne bag disse regler, at aktiveringen kan foregå i projekter, hvor målgruppen for aktiviteterne udelukkende består af ledige kontanthjælpsmodtagere.

I relation til kommunernes pligt til at aktivere kontanthjælpsmodtagerne omfatter personkredsen både personer, der alene har ledighed som problem og personer, der har sociale problemer ud over ledigheden. Nogle blandt kontanthjælpsmodtagerne har så omfattende problemer ud over selve ledigheden, at en beskæftigelse på arbejdsmarkedet ikke umiddelbart er en realistisk mulighed. Også disse personer har imidlertid mulighed for og pligt til at deltage i aktivering, der er tilpasset deres særlige situation.

For denne del af målgruppen er der typisk tale om personer, der på grund af utilstrækkelige kvalifikationer og manglende føling med arbejdsmarkedet ikke uden videre kan begå sig på en almindelig arbejdsplads.

Formålet med aktiveringen er her først og fremmest at forebygge udviklingen af yderligere sociale problemer og at vænne deltagerne til at indgå i et arbejdsfællesskab, hvor de kan få de faglige, menneskelige og sociale forudsætninger for at kunne begynde på et arbejde eller en uddannelse.

---

#### Spm. nr. S 2159

Til erhvervsministeren (20/5 99) af:

**Frank Aaen (EL):**

»Er det lovligt at underskrive med en afdød persons navn, og mener ministeren i givet fald ikke, at det er en fejl, at det er tilladt at forfalske underskrifter, herunder specielt når den pågældende person ikke har givet tilladelse til anvendelsen af personens underskrift?«

#### Svar (1/6 99)

**Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):**

Anvendelse af personnavn som firmanavn har været lovligt i mange år. Allerede firmaloven fra 1889 krævede, at enkeltmandsvirksomheder og ansvarlige selskaber (interessentskaber) skulle indeholde indehaverens navn. Arvinger kunne fortsætte med at benytte navnet, når alle arvinger samtykkede eller afdøde havde tilladt det.

Da erhvervsvirksomhedsloven i 1995 afløste firmaloven, fortsatte muligheden for at benytte denne gamle navneregulering - dog er der ikke længere krav om, at de ansvarlige deltageres navne skal indgå i navnet for enkeltmandsvirksomheder og interessentskaber.

Når en enkeltmandsvirksomhed eller et interessentskab som virksomhedsnavn har en deltagers personnavn, er det derfor lovligt at anvende dette ved underskrift for virksomheden, såfremt den pågældende eller dennes arvinger har givet tilladelse. Foreligger der ikke samtykke er det et civilretligt spørgsmål, som må løses ved domstolene. Behovet for fortsat at kunne anvende en tidligere deltagers navn er, at der ofte vil være tale om et indarbejdet navn i den pågældende branche, som det er vigtigt for virksomheden at benytte som firma og kendetegn over for omverdenen.

Der er altså ikke i sådanne tilfælde tale om forfalskning, som antydtes af spørgeren. Tværtimod er en virksomheds brug af fx en afdød persons navn som virksomhedsnavn udtryk for navneret og -praksis igennem mere end 100 år.

Denne praksis har mig bekendt hverken før eller nu givet anledning til problemer.

---

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.

---